

TEMPS DE LA CREACIÓ

El passat 1 de setembre, amb la Jornada Mundial d'Oració per la cura de la creació, va començar la celebració del Temps ecumènic de la Creació d'enguany, que finalitzarà el dia 4 d'octubre, festa de Sant Francesc d'Assís. El lema per a enguany ha sigut Que la justícia i la pau fluïsqen, i està inspirat en unes paraules del profeta Amós: “Que el dret brolli com l'aigua, i la justícia fluïska com un torrent inesgotable” (Am 5, 24). Déu vol que regne la justícia, que tots treballem perquè tot allò que dignifica a la humanitat i anticipa el Regne de Déu siga realitat en el nostre món. Per a això hem de mantindre una justa relació amb Déu, amb tots els que formem la família humana i amb la naturalesa. Quan això ocorre, “la justícia i la pau poden brollar, com un corrent inesgotable d'aigua pura, nodrint a la humanitat i a totes les criatures”.

Molts poden pensar que estem davant un tema menor o secundari per a la missió de l'Església. Sovint oblidem que en la fe cristiana el Déu Creador i el Déu Redemptor són el mateix i que, si no anunciem a Déu en tota la seua grandesa de Creador, llevem valor també a la Redempció. La destrucció de la creació és reflex d'una humanitat que té un cor danyat per l'egoisme. Com va dir el papa Benet XVI, “els deserts exteriors es multipliquen en el món, perquè s'han estés els deserts interiors”.

En el seu missatge per a enguany, el papa Francesc ens suggereix alguns camins per a cuidar la creació i, d'esta manera, crear un món més sostenible i just. En primer lloc, és necessari canviar la nostra manera de mirar la creació, de manera que no la vegem com un objecte del qual aprofitar-nos per a satisfer tots els nostres desitjos, la qual cosa porta a una explotació abusiva; sinó com a allò que ha de ser custodiat com un do sagrat del Creador. Si ens acostem a la naturalesa amb estos ulls, respectarem l'obra de Déu, evitarem les injustícies i abusos que es cometen per un desig excessiu de benefici econòmic que porta a la sobreexplotació dels recursos naturals, i contribuirem a que les generacions futures tinguen un món digne per a viure.

Deuríem també transformar els nostres estils de vida. La mirada creient de la creació ens ha de portar a penedir-nos dels nostres comportaments que la destrossen i que danyen als nostres germans i germanes; així com a adoptar estils de vida menys consumistes, que generen menys desapropietaments i no exigitsquen processos de producció que ens poden portar a situacions insostenibles.

Seria bo que les autoritats assumiren polítiques econòmiques perquè no s'arribe a uns nivells de degradació de la naturalesa que siguen irreversibles, com el canvi climàtic, que, a més, provoquen relacions injustes entre els diferents països i condueixen a situacions de pobresa per a moltes persones. Que el Temps de la Creació ens porte a tots a un compromís major de treballar i pregar perquè la nostra casa comú s'ompliga de vida i d'esperança.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***